

For en saadan Identificering vilde det være af stor Betydning, om det kunde fordres, at Legitimationspapirerne i de Tilfælde, hvor Arbejdernes Sprog ikke tilhører de europæiske Hovedsprog, da tillige udfærdigedes i et af disse, og derhos altid skulde legaliseres af vedkommende Konsul til Modarbejdelse af Benyttelsen af falske Papirer.

Men selv om dette Spørgsmaal ordnedes paa fyldestgørende Maade, vilde det dog overstige det kommunale Politis Kræfter at anstille en nøjagtig Undersøgelse af de indvandrede, og det vil derfor være meget ønskeligt, om der kunde paaregnes Hjælp i denne Henseende af det ved Lov Nr. 105 af 13. Maj 1911 oprettede Statspoliti, i alt Fald saaledes, at dette overtog Tilsynet med de vigtigste Adgangssteder til Landet, for Maribo Amts Vedkommende Gedser.

Der synes endelig ogsaa at være Trang til nye Regler om Afholdelsen af Udgifterne ved Hjemsendelsen af Arbejderne i saadanne Tilfælde, hvor disse efter at have tiltraadt Tjeneste her i Landet falder det offentlige til Byrde, saaledes at Forpligtelsen til at udrede disse Udgifter lagdes paa Arbejdsgiverne i Stedet for — som Tilfældet nu er — paa de kommunale Kasser. Billighed taler nemlig for, at det offentlige fritages for Udgifterne, der i alt Fald, for saa vidt angaar Maribo Amt med dets omfattende Beskæftigelse af polske og russiske Vandrearbejdere, har været følelige, medens Arbejdsgiverne, i hvis Interesse Indvandringen skær, ikke vil kunne rejse afgørende Indvendinger mod en saadan Ordning.

Til § 2, 1. Den paabudte Anmeldelse bør indeholde Arbejdernes Navne.

Til § 8. Det henstilles, om der ikke maatte findes Grund til under Forsikringen mod Sygdom og Ulykkestilfælde at inddrage Begravelsesudgifter.

Til § 10. De i denne Paragraf og i de sig hertil sluttende administrative Udtalelser indeholdte Bestemmelser om Boligernes Indretning m. v. angaar Kaserner og Fællesboliger til 2 eller flere Arbejdere. Det synes dog ikke aldeles nødvendigt, at disse Kaserner uden Hensyn til Antallet af Beboerne er undergivne samme Regler. Uden derved at modvirke Lovens Formaal vilde man saaledes vel kunne indskrænke sig til at stille mindre vidtgaaende Krav til Boliger for et Ægtepar eller for flere, f. Eks. indtil 4, Arbejdere af samme Køn. En saadan Sondring vilde i mange Tilfælde være af Betydning for Arbejdsgiverne og uden Betænkelighed, navnlig naar henses til de Vilkaar, hvorunder disse Arbejdere i deres Hjemland lever.

Til § 12. Tilsynet med, at behørig Kontrakt er udfærdiget, og at Afregningsbøgerne føres, saavel som Tilsynet med Boligerne er ved denne Paragraf paalagt Politiet, jfr. dog herved Paragraf 18, hvorefter Embedslægen er medvirkende ved Tilsynet med Overholdelsen af de sanitære Forholdsregler efter Loven. Selv om dette politimæssige Tilsyn vel nok har sine Fordele, maa det sikkert erkendes, at Udførelsen af dette Hverv har bebyrdet Politiet med et Arbejde, som det overstiger dets Kræfter at udføre paa fuldt tilfredsstillende Maade, naar henses til Forholdet mellem Politifunktionærernes og de heromhandlede Arbejders Antal. Det Spørgsmaal rejser sig derfor, om der ikke maatte være Grund til at lade hele dette Tilsyn overgaa til Arbejds- og Fabriktilsynet, hvilket det ved Ministeriets Cirkulære af 5. Maj 1909 er overdraget at føre Kontrol med og at yde Bistand ved Gennemførelsen af Lovens Forskrifter; dette vilde saa meget mere være beføjet, som en saadan Tilsynsvirksomhed naturligt henhører under det tekniske Tilsyn, Fabrikinspektøren. Embedslægens og Politiets Medvirken vilde i saa Fald vel ikke helt kunne undværes, men den vilde kunne indskrænkes væsentlig, for Lægens Vedkommende til at afgive et Skøn over sundhedsfarlige Boliger eller lignende, for Politiets Vedkommende til at give den forsømmelige Arbejdsgiver Paalæg om at efterkomme de af Tilsynet stillede Fordringer og paatale mulige Overtrædelser af disse. Ved en saadan Ordning vilde endelig den ved det nuværende Tilsyn hæftende Mangel, at det vil kunne indtræde, at Politiet, Embedslægen og Arbejds- og Fabriktilsynet anvender Lovens Regler paa forskellig Maade, samt den heraf følgende Usikkerhed i Anvendelsen af Loven antagelig kunne undgaaes.

Saafernt en saadan Omordning ikke findes at kunne gennemføres, men Tilsynet forbliver hos de nuværende Myndigheder, skal man anbefale, at de Politiet derved forvoldte Udgifter afholdes af Statskassen, jfr. Lovens § 18, 3.